

dent, der er ansvarlig for denne Lov, og det er hans Parti i dette Ting og i det andet Ting, som vedtager dette Lovforslag; altsaa, det er dem, der ville det, det er dem, der med heraad 'Hu' vælge dette Grundlag at arbejde paa, og hvor kunne de saa sige, at, naar man vil have det Grundlag, kunde de ikke gøre andet! Det er deres eget Grundlag, hvad vilde de med det, naar det ikke duer? (Finansministeren [Strup] Det er Folketingets!) Det er Folketingets! Den ærede Konsejlspræsident har jo dog sat sit Navn paa dette Forslag og ogsaa forelagt dette Forslag, og hvis nu den ærede Konsejlspræsident siger, at det er den Del af hans Parti, som er her i Folketinget, der har paatvunget ham det, er det jo heller ingen Maade, hvorpaa den ærede Konsejlspræsident kan frigøre sig for Ansvar. Denne Argumentation ligner den, vi hørte, da vi havde Alderdomsforsørgelsen for, hvor den ene Del af Regeringspartiet sagde: Vi kunne ikke faa den anden Del længere med, vi staa hjælpeløse overfor dem fra den anden Side, og den anden Side sagde: Vi kunne ikke gøre det, men dette er en Argumentation, som er ganske umulig. Naar ærede Medlemmer forene sig om en bestemt Politisk, maa de virkelig bære Ansvar i Fællesskab, og de kunne navnlig ikke skyde det over paa os, som staa udenfor i alle Maader. Naar den ærede Konsejlspræsident lykkelig er bleven Leder for et Flertal i Landstinget og Folketinget, kan han jo ikke være det paa den Maade, at han siger, at det er hans Venner i Folketinget, der tvinge ham til det og det. En Leder for Regeringen og Regeringspartiet lader sig jo ikke tvinge, men siger, hvor Stabet skal staa, og saa er den Ting færdig; eller ogsaa ophører han at være Leder for et saadant Parti.

Der er endnu en Ting, som jeg i denne Sag finder Anledning til at takke ærede Kolleger for her i Tinget, og det er, at den Udvikling, som begyndte for 4 Maanedes siden, og som nu har sat de Blomster, vi nu skulle plukke i disse sidste 8 Dage, er gaaet saa hurtig, som den er gaaet. Det er en Udvikling, hvorpaa jeg bygger noget Haab om, at den ogsaa hurtig skal afblomstre, gøre sig færdig og igen blive overstaet. Ganske vist deler jeg ikke det Haab, som det ærede Medlem for Njebenhavn 7de Valgkreds (Hage) udtalte, at naar vi komme ind i næste Samling, ville de ærede Medlemmer være anderledes stillede og være til at forhandle med paa en helt anden Maade. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at Wordet fanger her i denne Sag, som vi nu staa over for, og at vi ville se de ærede Medlemmer ikke

vende tilbage, ikke komme nærmere til den gammelbuds Forhandling her, men at de Stridt for Stridt og med Stormskridt ville fuldende det Løb, de nu ere inde paa, og jeg vil da kun sige, at det fornøjer mig, at det gaar hurtigt; jo snarere vi blive færdige med disse ubehagelige Forberedelser, desto snarere komme vi ogsaa ind i den endelige Form for Forhandling, hvor det vil være en større Hjælpse at forhandle med de ærede Medlemmer, naar de endelig finde et fastere og solidere Stade, end de, det maa de indrømme, indtage i dette Øjeblik, hvor de endnu staa saaledes, at de halvt ere der, hvor de være før, og halvt ere de nye, de senere ere blevne. Jeg haaber, det inden ret lang Tid skal staa klart baade for dem selv og os andre, at det, de ere blevne, er det modsatte af, hvad de tidligere vare, og saa tænker jeg, de ville blive mere behagelige og mere imødetommende, end de ere i dette Øjeblik.

N. J. Larsen: Den ene og vigtigste Side af denne Sag, Spørgsmaalet om selve Ølfstaten, antager jeg, alle ere saa temmelig enige om, er udbatteret, saa at der ikke kan siges videre for eller imod, end der allerede er sagt. Man kan saa Gjentagelser og gamle Overdrivelser at høre, men med Argumenternes Række er det ude. Jeg skal derfor ikke dvæle videre ved denne Side af Sagen. For Øjeblikket ligger Vægten paa det andet og mere underordnede Spørgsmaal om den Maade, hvorpaa Ølfstaten søges gennemført, er heldig og forsvarelig eller ikke. Dog maa jeg tillade mig at bemærke, hvad selve Ølfstaten angaar, at i den Omstændighed, at man, som nu i Aften, fra Modstanderne af denne Stat kan høre stik modsatte Paastande, saaledes at den ene siger, at Ølforbruget vil tage betydelig af, og at de paaregnede Millioner ville synke dybt, naar vi faa den nye Stat, medens andre ærede Medlemmer fra samme Side paastaa, at Millionerne ville vokse i Tidens Løb — naar vi ere komne saa vidt, at den ene ærede Modstander, besørger den andens Paastande gendrebne, saa tror jeg, at det er et yderligere Bismesbyrd om, at der ikke er mere at sige om denne Sag fra Modstandernes Side. Jeg forslaar saa saare vel, at man i Mangel af jaalige eller reelle Argumenter thyr til — jeg tør ikke bruge det Ord, der kunde være naturligt, jeg vil kun sige, at jeg vel forstaar, at man saa thyr til Sigtelser af politisk Bestaafenhed, at man mistænkeliggør, at man vil smigle den Forestilling ind, at vi, fordi vi mene, at stattefrit Bajerstøl ikke er en nødvendig Betingelse